कचयामि समासेन श्रयतां पर्वतातानी !। मेवराशी दश्सहसं प्रनपेक्स ससमम् ॥ पुरचरणमेति इ स्वतां सुरवन्दिते ।। वृषराभी यदा मली दायुतं प्रन्पेत् सुधी:। तेन तुझ मुसिद्धिः स्थान् नाच काया विचा-

"क्चयस महादेव! सिह्नित्र्यसत्तमम्। येन सिह्नं समायान्ति सर्वतन्त्राच सिह्निहा: ॥ येषु येषु च कालेषु पुरस्थ्यां भवेद्भुवम् ॥ श्रीप्रिव उवाच।

(अय रहस्य प्रश्वरणम्। श्रीपार्वस्वाच।

च मुक्तमन्त्र सिद्धिकामी यासाडिम तिपर्यनां व्यस्कदेवताया व्यस्कमन्तजपरूपपुरचर्णमद् भरिष्ये। इति सङ्ख्या अपेत्। ततस्तिहिने तत्परदिने वा स्नानादिकं विधाय ॐ चादी-त्यादि चमुकदेवताया चमुकमन्त्रस्य हतेतत् यह्यकालीन-इयत्सद्धाजपतद्शांश्रहीमतद्-भांग्रतपंग-तद्भांग्राभिषेक-तद्भांग्रजाक्षण-भोजनकमाण्यदं करिष्ये। इति सङ्ख्या होमादिकं कुर्यात्। दिवाबादिकन्तु पूर्ववत्।" इति हाणानन्दहततन्त्रसारः ॥ # ॥

तुभ्यमचं सम्पृददे। ततीरिक्द्रावधारमं कुर्यात्॥ व्यथ यहणपुरसर्यसङ्ख्यः। तद्यथा,

चोम् खढीबादि राज्यकी निभाकरे दिवाकरे

वा असुकगोन:श्री यमुकदेवश्रमा यमुकदेवताया

इति। ततो ब्राह्मगान् भोनयिता पूर्जा कुर्यात् ॥ * ॥ ततो दिल्ला । च्यतियादि कते-तदस्कमलपुरखरणकर्मणः साङ्गतार्घदिचया-मिहं काचनं विद्विते अमुक्रमीत्राय गुरवे

दितीयान्तेषु चे होवं तर्पणस्य मनुर्मात: ॥" प्रक्तिविषये पुनम्लिसुचार्यं चस्ती तर्पयामि खाइ।। इोमतपंणयो: खाईति तत्तत्त्व-वचनात्। नीलतन्त्री। "मलान्ते नाम चोचार्यं तपैयामि ततः परम्। कुष्यांचीव वरारोधि ! खाष्टान्तं तर्पणे मतम्॥" इत्यादि॥ विश्वहेश्वरतन्ते। "विद्यां पूर्व समुचार्य तदन्ते देवताभिधाम्। तपयामीति सम्पोत्ता खाद्दान्तसपंगो मत: "" यभिषेकवाकानु। नमीरंन्तं स्त्रमुखायं यसुक-देवताम इमिभिषिचामि इति कलसमुदया सम्ह व्याभिषिचेत्। तथा च। गौतमीये। "ममीरनं मलसुचार्यं तहन्ते देवताभिधाम्। द्वितीयान्तामइं पश्चाद्भिषिश्वान्यनेन तु॥ चभिष्ठ चेत् म्बम्डानं तोयेः कुम्माखस्या।" श्र्तिविषयं गीलतन्ते। "मनानी नाम चोचार्य सिचामीति नमः

> पुरचरणमेतद्वि नाच कार्या विचरमा॥ एवं विधं समाचयं दशांशच तदाचरेत्। गुरवे दिचा दांचा सर्वकाममवाप्रयात्। केवलं जपमाचेग पुरस्यस्थत। येषु येषु च नचनेषु जायते सिद्धिसत्तमा ॥ कथयामि समासेन श्रूयतां पर्वताताले !। व्यविन्यां जयते मन्त्रं साधकेष सदमकम् ॥ तेन सिहिमवात्रीति साधको नाज संभ्रव:। दिस इसं जपेकालं भरत्याच यहा सुधी: ॥ यमलोकं परित्यच्य धनेन च धनाधिप:। क्तिकायां जपेक्कलं जिसइस्य साधकः॥ रोडिएयाच यदा मन्तं जपेत् साधकतत्तमः। यहसं वा प्रतं वापि सर्वेकामार्थमाप्रयात्। न्द्रगाधीय यदा मन्त्रं नियतं प्रजापेत् सुधी:। सहस्रप्यक्षेव रहस्तिसमो भवेत्॥ व्यार्तायां ज्याते मन्तं साधके: सुसमाहिते:। षट्स इसं यदा देवि । सर्वका मार्थिसद्वये ॥ पुनर्वसुसमायोगे यदा सञ्चसस्तमम्। जयते वाधको निष्ठं लभते च सुरोत्तमम्। पुष्यायाच जपेकान्तं सप्तानाच सहसकम्। तेन सर्वसुसिद्धिः स्वात् पुरचर्याधिको विधिः ॥

प्रचित् प्रयतो नित्यं पुरस्रणस्थते ॥ कर्कटे चं यदा मन्त्री सहस्रं प्रत्यहं जपेत्। तेन सर्वार्थसिद्धिः स्यान् पुरखरणकाइवेन्॥ सिंहे च सर्वमलायामयुतानां द्वयं जपेतृ। धर्मार्थकाममीचायां फलभागभवति ध्वम् ॥ कन्यायाच यदा मन्त्री मन्त्रं मन्त्रपरायण:। सइसं द्वादश्चिव जपेशियतमानसः॥ पुरखरणमेति इ सर्वकामार्थसाधनम्। रह लोके सुखं सुक्षा चान्ते देवीपदं ब्रजेत् ॥ तुलायां प्रत्य इं मली सइसं साधकी जपेत्। व्यनेन विधिना देवि । पुरस्यरण इत्वेत्॥ टिश्वके चायुनं मन्तं भ्रयायां प्रनपंत् सुधी:। तेन सर्वार्धिसिद्धिः स्थात् पुरस्थापालं भवेत्॥ धनुषि च यदा सन्तं जपेदयुतमादरात्। रहेव कन्दर्भसमी धनवान् वलवान् सुखी ॥ मकरे च यदा मन्त्रं जपेत् साधक सत्तम:। चतुर्णामयुतं देवि ! प्रत्यष्टं यतमानसः ॥ धमार्थे भावयेतियं पुरचर्णमुखते। कुम्भे चैव यहा मन्त्रं जपद्युतमादरात्। तेन सर्वार्यसिद्धिः स्थात् पुरस्ररणहरू भवेत् ॥ मीने चैव यदा दंवि ! प्रजपेदयुतं इयम्। तेन पुरचरणमिळाडु: चर्वागमविणारदा: ॥ सर्वत्र जपनं जीयं राजी वा मेथुनेशिप वा। भ्यायान्त विभ्रवेग परयोषित्समागमे । इविष्याभी तदा देवि । जपेन्नियतमानसः। एवं विधं जमं कता दशांश्य तदाचरेत्॥ दिचा गुरवे दत्वा चिडिभाग् भवति भुवम्। व्यवान्यप्रकारेण पुरस्रगस्यते। रविवारादिसर्वेष्ठ वारसंख्यासहस्रतम्। जप्ना मलां सदा देवि । साधकः सिद्धिभाग् भवेत्॥

विशाखायां यहा मन्तं चतु:सइसकं प्रिये!। जपेच साधको नित्यं सोमवत् प्रियदर्शनः॥ चात्राधायां यदा देवि ! मन्त्री मन्त्रं सदा जपेत्। पुलपोलसमायुक्तः खेचरो नायते भूवम् ॥ च्येष्ठायाच यदा मन्तं हिसइमं विचल्यः। प्रजपन् लभते सिद्धिं नाच कार्या विचारणा॥ म्हलाया च जपेनमन्तं सहस्रं पच्चकं प्रिये !। नानासिहिमवाप्रीति साधको नाच संश्य: ॥ वर्गीन समी भूला जायते साधको भुवि। श्रतभिषायां यदा मन्तं द्वि:सहस्रं जपेत् सुधी:॥ महापातकान्मुचित फलभाग्भवति भवम्। रेवत्याच यदा मन्तं चलारि सहस्रकं तथा ॥ जप्ता स्तुला सदा देवि ! सीमलोकमवाप्रयात्। रात्री वा में घुने वापि श्यायाच ववस्थित: ॥ प्रजपेत् साधको नित्यं साधयेदातानी हितम्। सर्वदा प्रजपेकान्तं इविष्याश्री दिवा श्रीत: ॥ दिचिया गुरवे दद्यात् यथा विभवविक्तरम्। व्यवान्यप्रकारेण पुरस्रमस्यते॥ चादिबादिवारयोगे नन्दादितिधियोगतः। ततस्तन अपेन्नलं सष्टसपचनं प्रिये।॥ तेन धर्त्राषेसिडिः स्वात् पुरश्वरणलद् भवेत्। प्रतिपतिथिमारभ्य कुडूर्यावत् भवेत् प्रिये ! ॥ तिथिसंखा समासाय वर्डयेच सहस्रतम्। जप्ता मन्त्रं बदा मन्त्री सर्वकाममवाप्त्रयात् ॥ पुरचर्यमेतिह कथितं ते बरानने !। प्रतिपत्तिचिमारभ्य राका यावद् भवेत् प्रिये।। तावनानां प्रचपेत तिधिचं खाकमेव तु। सर्जभावसमायुक्ती जावते भावसाधकः ॥ एतेनेव सुंसिद्धिः खात् नाच कार्या विचार्या। व्यवन्यप्रकारेग पुरचर्खसुव्यते ॥ ववादिकरके देवि । जन्ना विद्यामनमधी: । करणातुषारेखेव वहुँयेच सष्टसकम्। पुरचरसमेति इ सर्वतन्ते च गोपितम्। . साधकस्य . इतार्थाय कथितं तदरानने ! ॥ व्यथवान्यप्रकारेण पुरचरणसुच्यते। विष्कुमादिव योगेष यो जपेत् योगसंख्या।

साधकोश्या इतगति जायते नाच संश्य: ॥

च श्रेषायां यदा देवि! मन्त्री मन्त्रं समाहित:। सहस्रवज्ञकाचीव जपेतृ सब्बांधीसहवे॥ दश्सइसं मघायाच जप्रा मलं समारित:। पुरन्दरसमी भूला साधको विचरेत सुवि॥ रकादश्सहस्तु पूर्वचये जपेत सुधी:। क्वेर इव वित्ताह्यो जायते नाच संश्य: ॥ उत्तरित्रवे देवि । सहसं द्वादशं तथा। जयते साधकीन तां सळकामार्घसिह ये। इलायाच जपेहीव । सहस्रच जयोदश्। स्यं स्वेव समी भूला विचरेत सुवि साधकः॥ चित्रायाच जपेकालं दिसहस्र साधकै:। नानाभोगसमायुक्ती भवेद् भवि पुरन्दर:॥ स्तृता सर्वाचेसिहि: स्वात् हिसहस्रस्य जाप-

"तपंवामि पदचीका मन्त्रानी खीषु नामसु।

तथा च।